

(Bánkút - Faktor-rét - Mély-sár-völgy - Kis-sár-völgy - Keskeny-rét - Három-kő - Kis-kőhát-nyerge - Nagy-mező - Bánkút)

Ötvenketten indultunk útnak február 18-án reggel Debrecenből, és nemsokára már az M35-ös autópályán haladtunk Miskolc felé, hogy megostromoljuk a Bükk-fennsíkot. Nem ez volt az eredeti tervünk. A Tokaj-Sátoraljaújhely-Füzér útvonalon szerettünk volna eljutni a Zempléni-hegység belsejébe, hogy aztán az Országos Kéktúra útvonalat követve a Nagy Milicre jussunk fel. Az időjárási előrejelzés és helyi ismerősök tanácsára nem mertük bevállalni a túrát. Így esett a választásunk a Bükk-hegységre. Oda esőmentes időt ígértek és egy kevés napsütést. Ráadásul a webkamerákon is látszott, hogy még hó van fent a fennsíkon.

Hét óra előtt indultunk el a Kollégium melletti parkolóból, és rövid időn belül elkönnyvelhettük, hogy jól döntöttünk, ugyanis szakadozott felhőzet mellett a Nap is kacsingatni kezdett az Alföldre.

Tíz óra előtt érkeztünk meg Bánkútra, de néhány perc múlva már a havas erdőben haladtunk egymás után a OKT-turistajelzésen a Faktor-rét felé. Friss volt a levegő, másmilyen, mint a városban. A jeges úton figyelni kellett, hogy talpon tudjunk maradni, de csak a jókedvet fokozta, hogy nem mindenkinek sikerült ez. Ilyenkor megálltunk egy pillanatra csodálni a tájat, élvezni a havat. A Mélysár-völgyön keresztül haladtunk dél felé, majd a turistaútvonalat követve a Kis-sár-völgy felé vettük az irányt. Léptenyomon a karsztos formákat csodálhattuk, majd a Keskeny-réten keresztül araszoltunk előre. Élveztük a havat, hógolyóztunk, volt birkózós és móka is. Voltak merésszebbek, akiknek nem volt elég az utón való poroszkálás, és a térdig érő hóban gázoltak. Az útszakasz továbbra is bővelkedett a karsztos domborzat formakincseiben: dolinákban (töbrök), víznyelőkben, beszakadásokban, zsombolyokban. Ez nemcsak egy egyszerű túra volt, hanem egy nagyszerű terepgyakorlat, és ugyanakkor kiváló testedzés is.

Elérkeztünk lassan a Tar-kő - Három-kő felé vezető útválasztóhoz. Nagy volt a kísértés, hogy a Tar-kő felé induljunk tovább, de most kihagytuk ezt a kilátópontot, mert jeges úton keresztül haladtunk, és ez egyeseknek elég megterhelő volt. Így néhány perces kaptató után megérkeztünk a Három-kő kilátóponthoz. Itt ebédeltünk, nézelődtünk, fotóztunk, élveztük a késő téli napsütést.

Innen a Kis-Kőhát-nyergén keresztül értük el a Nagy-mezőt, ahol víznyelőbarlang után kutattunk, és indultunk neki az útnak fel Bánkútra. Egy forró ital után felültünk buszunkra, és Miskolcon át Debrecen felé vettük az irányt.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy az időjárás előrejelzés ellenére is jó időt tartogatott számunkra. Köszönet a Rákóczi Szövetségnek az emléktúra anyagi támogatásáért.

(Katona Péter)